

Chvilí jsem uvažoval, zda v reportáži z Porty nenavázat na kolegu Miloše Kellera, doplnit komentáře k jím neuvedeným kapelám a zvýraznit případné rozdílné názory. Nakonec jsem se ale rozhodl se podívat na celou akci z několika různých stran a nabídnout vám zas trochu jiný pohled na Portu.

Porta mimo pódia

Opět se potvrdilo, že v Řevnicích to Portě sluší. Lesní amfiteátr byl téměř neustále více než ze dvou třetin zaplněn a při odpoledních a večerních koncertech byl plný dům. Publikum, které se zde sešlo, chtělo muziku poslouchat a ne se jí jen nechat bavit na pozadí. Vystupujícím pak dokázalo vytvořit výbornou atmosféru. Po skončení koncertů v amfiteátru i v jeho okolí hudební nástroje neutichly. Kdo chtěl, mohl si vybrat, kde se chce prozpívat do rána.

Nejen muzikou je ale živ člověk festivalový. Občerstvovací prstenec stánků byl akorát tak velký, aby zásobil diváky a přitom nepřitahoval festivalové hospodské vysedávače. I nabídka nápojů a jídel byla dostatečně pestrá na to, aby člověk nemusel uvažovat o návštěvě vzdálenějších řevnických restaurací.

Hosté portovních večerů

Porta je především soutěží, ale každý den byla ke slyšení i řada více či méně známých hostů. Páteční bloky **Tempa di vlak** a **Wabiho Daňka** (dřívější koncerty jsem neviděl) mne příjemně naladily na celý festival, nicméně mezi největší zážitky je neřadím.

V sobotu pro mě bylo nejpříjemnějším překvapením vystoupení skupiny **Kvokál**. Tato pražská skupina zaměřená především na spirituály před několika lety téměř ukončila aktivní vystupování a v současnosti je k vidění jen sporadicky. Na Portě končila sobotní večer a této úlohy se zhostila s takovou energií, že si vysloužila rovnou tři přídavky. Možná to bude znít rouhavě, ale koncert Kvokálu pro mě vyzněl lépe, než odpolední vystoupení

Spirituál kvintetu

. Samozřejmě nezpochybňuji vysokou úroveň muzikantů Spirituálu, ale jako by se jim občas ve srovnání s Kvokálem nechtělo tolik sloužit celku. Povedené bylo také Kvokálu předcházející vystoupení jihočeské

Epy de Mye

. Diváky díky své energii nenechala vydechnout a ti je na oplátku nechtěli pustit z pódia. Dalším pozitivním překvapením byl

Ivo Jahelka

, který ukázal, že nežije jen minulostí, i dnes má dost materiálu pro své soudničky a dokáže se se ctí a nadhledem opřít i do politiky.

V neděli jsem bohužel musel opustit Řevnice už kolem sedmé, kdy se teprve chystalo finále např. s Druhou trávou a Hradišťanem. Přesto jsem viděl dvě vystoupení hostů, která mě výrazně zaujala. **Xindl X**, který zde získal Portu předloni, zahrál své největší hity i novinky. Zatímco ještě loni jsem se občas nemohl zbavit dojmu, že bere své písně možná až příliš vážně, na Portě jsem naopak ocenil nadhled s jakým je divákům servíroval. Povedený byl i závěr jeho bloku, kde zazpíval s

Olgou Lounovou duet *Láska v*

housce

, který

můžete znát i z nového videoklipu. I když se mi tento klip líbí, naživo píseň vyzněla ještě lépe.

Hlasy Xindla a Olgy do sebe výborně zapadají a vůbec bych se nezlobil, kdyby se tato spolupráce rozvíjela dál. Jako posledního jsem na pódiu viděl

Karla Plíhala

. Na jeho vystoupení jsem se opravdu těšil, ale doufám, že si letos užiju i lepší koncert.

Plíhalova kytara byla chvílemi slyšet velmi slabě a téměř v ní chyběly basové frekvence. Na druhou stranu musím uznat, že snad jen on si může dovolit odehrát na amfiteátru tichý koncert a neztratit přitom kontakt s diváky. Celé hlediště naopak ztichlo a hltalo z pódia každé slovo. Ke konci mě napadla zajímavá otázka. Proč se v leckterých diskuzích řeší Xindlovy vulgarismy v textech a Karel Plíhal podobné polemiky nebudí. I od něj jsme se jich pár dočkali. Je to rozdílnou kvalitou nebo zvykem? Já se přikláním spíše ke druhé možnosti.

Soutěž skupin

Soutěž probíhala na dvou scénách. Všichni finalisté se prezentovali na hlavním pódiu v amfiteátru. Jejich vystoupení se střídaly s hosty během pátku i soboty a toto prolínání hodnotím určitě kladně. Příznačné pro tuto scénu byly výborné zvukové podmínky způsobené dílem zvukařem, který zaslouží opravdu pochvalu, a dílem samotnými podmínkami v amfiteátru.

Semifinalisté se "utkali" na druhé scéně, která obsadila pár minut vzdálené házenkářské hřiště.

I zde byl zvuk podle mne dobrý, ale akustika a atmosféra hřiště zkrátka amfíku konkurovat nemohly. Navíc zde nebylo před pódiem skoro žádné místo k sezení pro diváky, a tak se sedělo všude kolem, často i mimo výhled na pódium. Protože jsem na této scéně nestrávil příliš mnoho času, budu se věnovat především finálovým vystoupením, která se mi podařila shlédnout.

Pozitivní zprávou ze samotné soutěže je, že mě poměrně dost finalistů přímo zaujalo a i další předvedli dobrou muziku. Naopak kapel, při kterých jsem neudržel pozornost nebo jsem vysloveně prchl, bylo pomálu. Do skupiny, která mne zaujala natolik, že bych si poslech určitě rád zopakoval, patřily především tyto hudební formace:

Quanti Minoris - muzika mezi středověkem a Jethro Tull, co měla náboj, dobré aranže, kvalitní provedení a navíc v čele výborného multiinstrumentalistu Zdeňka Němečka.

Š.O.K. - výborná folková akustická muzika, kterou kapela podpořila dobrou instrumentací i aranžemi a také tím, jak si vystoupení na pódiu užívala. V tom byla přeci jen o krok před ostatními zpěvačka a hráčka na foukací harmoniku

Řevnice ze všech stran

Napsal uživatel Klokan

Pondělí, 12 Červenec 2010 00:15

